

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's m.

آئینه ایران

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران
۰۷ دسمبر ۲۰۲۳

پرچم برافراشته ۱۶ آذر و نقش جنبش دانشجویی برای مبارزاتی که در پیش است

آنچه که در مورد ۱۶ آذر روز دانشجو مسلم است، ارتجاع داخلی، چه جمهوری اسلامی و چه سلطنتی از آن وحشت و همزمان با آن دشمنی دارند. چرا که ۱۶ آذر روزی است که نه تنها با مبارزه علیه رژیم شاهنشاهی بلکه با مبارزه علیه رژیم اسلامی و همچنین با مبارزات ضد امپریالیستی گره خورده است. در کمتر از ۴ ماه بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲، نیکسون این نماینده شریر امپریالیسم آمریکا و از عوامل کودتای ضد مردمی ۲۸ مرداد که شاه را پس از فرار، دوباره به قدرت رساند به ایران سفر کرد. هدف از این سفر آن بود تا از نتیجه سرکوب مبارزات مردمی برای امپریالیسم تازه نفس آمریکا ارزیابی کند. باز هم این دانشگاه و مبارزات دانشجویان بود که در ۱۶ آذر سال ۳۲ به مصاف این نماینده امپریالیسم و رژیم وابسته و گوش به فرمانشان، رژیم شاه رفت. اما با حمله وحشیانه ارتش شاهنشاهی به این اعتراض دانشجویی لاله های آینده کاشته شد، لاله هایی که با خون سه دانشجو، بزرگ نیا، رضوی و قندچی آبیاری شد و از آن زمان تا کنون جنبش دانشجویی علیرغم فراز و نشیب هایش هیچگاه از صحنه مبارزه دور نشد. به همین دلیل بعد از به قدرت رسانده شدن خمینی توسط امپریالیست ها دانشگاهها بارها مورد هجوم وحشیانه قرار گرفته اند. جمهوری اسلامی از همان آغاز ضدیت با دانشجویان، دانشگاه و علم و دانش را به نمایش گذارد. «انقلاب» خونین «فرهنگی» اسلامی همراه با کشتار، زندانی، شکنجه و اخراج دانشجویان در دستور کار قرار گرفت. اما شدت وحشیگری در دوره ارتجاع فرهنگی و صحنه های پرت کردن دانشجویان شکنجه شده و دست بسته از بام دانشگاه ها و ناپدید کردن آنها در دوره ۱۸ تیر ۷۸ نتوانست این جنبش را به عقب رانده و مطیع سازد.

شرکت دانشجویان فعال دانشگاه ها در خیزش انقلابی ژینا در سال ۱۴۰۱ و بخصوص دانشجویان دختر در مبارزه علیه حجاب اجباری تا کنون، علیرغم سرکوب های سبعانه و ضد دانشجویی نیروهای مسلح رژیم و حراست، نشانه بارزی است از شکست قطعی نقشه رژیم و «انقلاب ورشکسته فرهنگی» و فراتر از آن نشانه اینست که دانشجویان یک نیروی محکم و استوار جنبش مبارزاتی مردم بوده و هستند.

دانشجویان نه تنها یک نیروی محکم و استوار مبارزات و خیزش های مردمی بوده اند بلکه در مجموع جهت گیری مردمی در مقابله با انواع مرتجعین را داشته اند. تجمع دهها هزار نفری در صحن دانشگاه تهران قبل از بهمن ۵۷ و سمت گیری با زحمتکشان و کارگران خشم نیروهای حاکم شاهنشاهی را از یک طرف و نیروهای مرتجع اسلامی که

در تلاش برای کنار زدن نیروهای انقلابی بودند را از طرف دیگر برانگیخت. در جریان خیزش ژینا، دانشجویان در بسیاری از مبارزات خود در مقابل تبعیض و محدودیت ها علیه دانشجویان دختر ایستادند. علاوه بر آن بارها با شعارهای خود موضع شان علیه مرتجعین اسلامی و نیروهای سلطنت طلب و فرصت طلبی که در درگاه امپریالیست ها در حال خوشخدمتی اند، روشن کردند. این جهت گیری های مردمی، علیه مرتجعین ارزش والای جنبش دانشجویی را برای مبارزات و جنبش انقلابی مردم بیش از پیش نمایان و لزوم حمایت و حفاظت از آن را نیز برجسته ساخت. بی دلیل نیست ارتجاع هار اسلامی از سال گذشته سیاستهای نوینی را برای سرکوب این جنبش تدارک دیده است که نظامی کردن مدیریت و آموزش از طریق جانپان شناخته شده و پذیرش نیروهای شبه نظامی و بنیادگرای نیابتی در دانشگاه ها برای سرکوب دانشجویان و بخصوص دانشجویان دختر از آن جمله است. این مرتجعین که همه راههای ضد مردمی را بکار بسته اند بار دیگر تاکتیک های "انقلاب" ورشکسته و شکست خورده فرهنگی اسلامی شان را بکار گرفته اند. صدها استادی که یا به علم و دانش و یا به مردم و مبارزات مردمی متعهد بودند را از کار برکنار و اخراج کردند و یک سری افراد بز هکار و ضد علم و طرفدار جهل و خرافه را به مثابه استاد وارد دانشگاه ها کردند. تعدادی از مهمترین رشته های علمی را که دانشجویان را بر واقعیت های جهان هستی آگاه می سازد را حذف کردند و رشته های جهل و خرافی دینی را جایگزین آنها کردند. در حالیکه پدر و مادران دانشجویان به طور روزافزونی بر واقعیت های زندگی آگاهی بیشتری می یابند و ایده های کهنه را بدور می افکنند، لزوم حق پوشش و روابط اجتماعی و حق تعیین نوع زندگی برای دختران خود را به طور بیشتری درک می کنند، رژیم جمهوری اسلامی با قرار دادن رؤسای وابسته به خود و عده ای لمپن به عنوان نیروی حراست با زور چماق می خواهند کنترل بر دانشجویان را بیشتر کنند و با محدودیت های بیشتر بر دختران دانشجو روش زندگی را برای آنها تعیین کنند. برای خوابگاه های دانشجویان دختر محدودیت های غیر قابل قبول و غیر قابل تحملی را در نظر گرفته اند.

اگر کشتار ارتش شاهنشاهی در ۱۶ آذر ۳۲ و سرکوب های ۲۵ ساله متعاقب آن توانست مبارزات دانشجویی را سد کند، اگر «انقلاب ورشکسته و خونین فرهنگی اسلامی» توانست دانشجویان را به سمت جهل و خرافات منحرف کند و جلوی موج مبارزات دانشجویان را بگیرد، این اقدامات سرکوبگرانه و متحجرانه دوره اخیر جمهوری اسلامی که از سر استیصال صورت می گیرد نیز می تواند جلوی مبارزات دانشجویی و نقش برجسته زنان دانشجو را آنگونه که در قیام ژینا جلوه کرد، بگیرد. شکی نیست که با رشد مبارزات توده ای و تأثیرات متقابل آن در دانشگاه ها، این سیاست نیز با اراده و مبارزات مردم و دانشجویان در هم شکسته خواهد شد.

دانشجویان، به مثابه یک گروه اجتماعی بعلت تقسیم کار اجتماعی و موقعیت شان در جامعه امکان بیشتری برای مطالعه و کار با ایده ها را دارند. اگر آنها در مسیر دفاع از زحمتکشان جامعه قرار گیرند، قادرند نقش پیشرویی در مبارزات مردمی و انقلاب زحمتکشان ایفا نمایند. آنها با اتکاء به علم و آگاهی و موقعیت شان در جامعه می توانند درگیر بحثهای جدی در خدمت به باز کردن گره های فکری انقلاب شوند. در شرایط کنونی جنبش دانشجویی می تواند سهم برجسته ای را در مبارزه برای درک عمیق و شناخت از مختصات آلترناتیو زحمتکشان که برقراری یک دولت پرولتری است، در جامعه داشته باشد. به همین علت درک عمیق تر از دوستان و دشمنان انقلاب در صحنه ملی و بین المللی و همبستگی و اتحاد با مردم تحت ستم در مقیاس بین المللی و همچنین مقابله با نیروهای استثمارگر و ستمگر جهانی از اهمیت بسیاری برخوردار است. بویژه اینکه در شرایط کنونی نیروهای استثمارگری سرمایه داری جهانی در یک اتحاد نامقدس حول ایدئولوژی صهیونیسم هجوم وحشیانه و اشغالگرانه ای را علیه ستمدیدگان فلسطینی به راه انداخته اند. جنبش دانشجویی با مقاومتش در مقابل سرکوب ها و دسیسه های دو حکومت شاهنشاهی و اسلامی، با

مبارزاتش و سمت گیری هایش، چالش های بیشتری را در مقابل خود خواهد داشت و مسئولیت بیشتری نیز بر دوشش قرار می گیرد، چرا که توده های مردم به آنها می نگرند تا در مسیر انقلاب وظیفه خطیر خود را ایفا کنند. بدین معنی که مبارزات جنبش دانشجویی را به سطح حتی بالاتری ارتقاء دهند و در هدایت کشتی انقلاب در میان طوفان های عظیم بتوانند نقش باز هم بیشتری را ایفا نمایند.

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران

۱۶ آذر- قوس- ۱۴۰۲